

Svatba Heleny Kovanicové

Tohle je moje svatební fotografie pořízená v Praze v roce 1946.

Svého manžela Rudolfa Kovanice jsem poznala v Terezíně. Pracovala jsem tam ve strojní truhlárně a on byl mým šéfem. Pamatuju si, že jsem měla narozeniny a on se to nějak dozvěděl, protože jinak jsme spolu nikdy moc nemluvili a najednou mi přinesl k narozeninám pomerančovou kůru v čokoládě, kterou jsem milovala. Byla jsem z té pomerančové kůry úplně v sedmém nebi, měla jsem ji pod polštářem a vůbec jsem ji nejedla, protože jsem si ji chtěla šetřit!

Můj pozdější manžel mě v Terezíně přemlouval, abych si ho vzala. Vysvětloval mi, že kdybychom nebyli manželé, mohli by mě poslat samotnou transportem pryč a on by mi nemohl nijak pomoci. Nakonec jsem svolila. Našli jsme si v Terezíně nějakého rabína, který nás oddal, naši svatbu však po válce úřady neuznaly, takže jsme se stejně museli brát znovu.

Ani naše druhá svatba nebyla velká. Byli jsme tam jen my s manželem a svědci - můj příbuzný Václav Pavelka a manželův švagr Václav Pustina.